

се отучили отъ трудолюбивий и смирений животъ, и се научили да прѣкароватъ врѣме то си по стѣгдти съ каране и съ прѣширане за правление то, или по корабе ти, на расходки, по различни зрѣлишта и т. н. у тѣхъ се умножили тѣжбти, новости ти, забавити и веселбти. Сиромасити трѣсили милость у богати ти; а богати ти честолюбци се ползовали отъ тѣхъ да достигатъ власть въ народоправление то. Не стигало това, а се породили оште и завистъ и несъгласне между грѣцки ти държавици.

Пелопонеска война. Най-пагубна била за Грѣция вражда та на Спартанцити и на Атинѣне ти, която докарала междуособна Пелопонеска война. Причина на вражда та била гегемония та или прѣдводителство то: Спартанцити намразили Атинѣне ти, заштото Атинѣне ти на свѣршькътъ на Персидска та война зели въ рѣцѣ тѣ си първенство то. Освѣнъ това, Атинѣне ти въ други ти грѣцки градове гледали да подържатъ народна та партия и да притѣсняватъ боляре ти; а Спартанцити наопаки помагали вседѣ на боляре ти.

Западна та часть на Старопланинскій полуостровъ, покрай Адриатическо море, наричала се *Илирия*. Тамъ на брѣгътъ на Адриатическо море имало една малка грѣцка колония (Епидамнъ), отъ която демократическа та партия испѣдила аристократити. На аристократити помогнали жителе ти на богатий градъ Коринтъ (на Коринтскій провлакъ), а на демократити помогнали жителе ти на островъ Корцира. Послѣ съ Коринтѣне ти се съединили Спартанцити, а съ Корциряне ти Атинѣне ти, и на-скоро всича Грѣция се раздѣлила на двѣ враждебни страни. Въ съюзътъ съ Атинѣне ти били повече то острови ти, и главна та имъ сила въ голѣма та имъ флота; на Спартанска страна били тако-речи всички ти държави на Пелопонесъ (затова